

هند

در سالهای اخیر مصرف آزبست در هند ۳۰ درصد افزایش یافته و این کشور را به دومین مصرف‌کننده در آسیا تبدیل کرده است. در هند ۴۹ کارخانه آزبست-سیمان وجود دارد که در سال ۲۰۰۵ حدود ۲/۴ میلیون تن محصول به ارزش ۲۰۰ میلیون دلار تولید کردند و این

کارخانه‌ها توسط هفده شرکت اداره می‌شوند [۲۲]. ویساکا^۱ یکی از گروههای صنعتی بزرگ آزبست در هند، یک کارخانه بزرگ تولید آزبست - سیمان در منطقه اوتارپرادش^۲ ایجاد کرده است. در اول ژانویه ۲۰۰۶ این کارخانه تولید خود را آغاز کرد و با وجود الزامات قانون کار، هیچگونه سیستمی را برای کنترل سلامتی کارگران و همچنین پایش سطوح مواجهه در محیط کار در نظر نگرفت. استراتژی بازاریابی ویساکا این است که سقفهای سنتی در نواحی روستایی که با پوشال گیاهان ساخته شده‌اند را با مواد آزبست سیمانی جایگزین کند و برای اینکه هزینه حمل و نقل را کاهش دهد چند کارخانه در نواحی اندهارا پرادش، تامیل نادو، بنگال غربی و کارناتاكا^۳ راه‌اندازی کرده است. گزارشهایی که از فروش مواد آزبست سیمان توسط این شرکت در ژانویه ۲۰۰۷ به دولت هند ارائه شده نشان می‌دهد که صنعت آزبست سیمان در این کشور در سال ۲۰۰۴ نسبت به ۲۰۰۳ حدود ۱۶ درصد و در سال ۲۰۰۵ نسبت به ۲۰۰۴ حدود ۱۷ درصد و ۲۰۰۶ نسبت به ۲۰۰۵ حدود ۲۲ درصد رشد داشته است [۲۳].

1-Visaka Industries limited

2-Uttar Pradesh

3-Andhra Pradesh, Tamil Nado, West Bengal, KarnataKa

در همان زمانی که صنایع موفق شدند تا با فشار به دولت سیاستهای آن را تغییر دهند [۲۴] کار چندانی برای حفاظت از ۱۰۰۰۰۰ کارگری که در معرض آزیست بودند و پرداخت غرامت به کسانی که آسیب دیده بودند انجام نشد. مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۴ بر روی کارگران کارخانه‌ای در

مومبای^۱ انجام شد نشان داد که ۲۳ درصد آنها علائمی از آزیستوز داشتند. همچنین مطالعه‌ای در سال ۲۰۰۴ توسط وزارت کار بر روی کارگران در معرض مواجهه با آزیست انجام شد که نتایج مشابهی را نشان داد. فعالین اجتماعی صدها نفر از قربانیان آزیست

را در نواحی بنگال غربی، راجستان، شارخند، انده‌هارا پرادش و تامیل نادو^۲ شناسایی کرده‌اند. شواهدی وجود دارد که میزان مواجهه با آزیست در کارگران نیروگاههای هند هم بالا است. علیرغم دستور دادگاه عالی هند که دولت را موظف کرده است که تمام نیروگاهها را چک کند هیچ‌گونه عملیاتی توسط وزارت کار انجام نشده است.

یک مقاله علمی در سال ۲۰۰۵ عواقب مواجهه خطرناک با آزیست را بررسی کرده است و به نتایج زیر درخصوص سطوح فیبر آزیست دست پیدا کرده است [۲۵]:

- میزان ۴۰۰-۲۰۰ فیبر در میلی‌لیتر در قسمت خردکردن آزیست در پولوین دالا، کوداف و انده‌هارا پرادش^۳

- میزان ۱۰ f/ml در کارخانه بزرگ مکانیزه آزیست سیمان و ۳-۲ برابر بیشتر از PEL [۲۶] در یک کارخانه تولید آزیست سیمان

- ۱۰۰ برابر بیشتر از PEL در واحدهای کوچک نساجی آزیست

- ۸ - ۶ برابر بیشتر از PEL در یک کارخانه بزرگ نساجی آزیست و یک شرکت تولیدت ترمز

1 - Mumbai

2 - West Bengal, Rajasthan, Jharkhand, Andhra Pradesh and Tamil Nado

3 - Pullivendalla, Cuddaph, Andhra Pradesh

سیستم ثبت سرطان هند گزارشی از مزوتلیوما ندارد و حکومت هند گزارشی از بیماریهای شغلی ثبت نکرده است. تنها ۷ درصد کارگران هندی سازماندهی شده‌اند و درصد قابل توجهی از کارگران خصوصا در صنعت ساختمان مورد توجه قرار نمی‌گیرند. مادهامیتا^۱ یکی از فعالین سیستم سلامت، وضعیت هند را اینگونه توصیف می‌کند:

"موارد بیماری شغلی به علت روابط پیچیده بین مدیران، پزشکان و دولت تقریبا هیچگاه گزارش نمی‌شود. مطالعاتی که توسط بخش‌های دولتی مانند انستیتو مرکزی کار و با هزینه صنعت انجام می‌شود نشان داده که طی سالهای ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۵ حتی یک مورد بیماری مرتبط با آزبست در بین کارخانجات آزبست سیمان وجود نداشته است! دولت و صنایع علیرغم آگاهی از عواقب جدی و خطرناک مواجهه با آزبست، با افزایش مصرف آزبست و عدم تغییر شرایط خطرناک در کارخانجات میلیونها انسان

را در معرض خطر قرار می‌دهند. مصرف آزبست در هند مانند یک جنایت علیه بشریت است." [۲۷]

دولت هند در دو موقعیت تلاش سازمان ملل متحد را برای الحاق کریزوتایل به کنوانسیون روتردام بلوکه کرده است [۲۸]. کاپال کریشنا^۲ هماهنگ‌کننده شبکه منع مصرف آزبست در هند (BANI) در یک مقاله حمایت مستمر دولت هند از صنایع آزبست را اینگونه تحلیل می‌کند:

(BANI)، شبکه سلامت کار و محیط هند (OEHNI)، گروههای جامعه مدنی، اتحادیه‌های تجاری و گروههای حقوق بشر تقاضا کرده‌اند که هرگونه مصرف آزبست از جمله واردات کریزوتایل فوراً منع شود. همچنین راهکارهایی برای شناسایی، جبران غرامت و درمان آسیب-دیدگان و قوانینی برای کم کردن مواجهه پیشنهاد شده است.

(BANI)، خواهان صدور قرار مجرمیت برای صاحبان و مدیران کارخانجات آزیست که مسئول مواجهات کارگران هستند شده‌است. آزیست یک موضوع سلامت عمومی است و دولت مدتی طولانی است که آن را فراموش نموده است. (BANI) تلاش می‌کند تا دولت هند را متقاعد

سازد تا از افزودن آزیست کریزوتایل به لیست موادی که تجارت آنها تحت مراقبت خاص انجام می‌شود حمایت کند (کنوانسیون روتردام). سایر انواع آزیست قبلاً جزء این لیست بوده‌اند [۲۹].

تلاش (BANI) تنها فریادی بود به گوشهای ناشنوا چون در ۱۰ اکتبر ۲۰۰۶ هند یکی از ۶ کشوری بود که به واسطه مخالفت با افزودن کریزوتایل به لیست، آرزوهای ۹۵ درصد از کشورها

را که می‌خواستند این کار انجام شود برباد داد [۳۰]. برخوردار این ۶ کشور توسط سخنگوی سازمان ملل متحد مورد انتقاد قرار گرفت و نسبت به عواقب خطرناکی که ممکن است این تصمیم در آینده داشته باشد هشدار داد. اتحادیه‌های کارگری، نمایندگان NGO ها و حتی کانادایی‌ها از این موضوع انتقاد کردند. دکتر لری استافمن^۱ که در یک مرکز پیشگیری از سرطان در ونکوور کار می‌کند موضع کشور خودش را در این میان غیر اخلاقی توصیف کرد.

در شرایطی که قرار بود در سال ۲۰۰۸ کشورها دور هم جمع شوند و در مورد افزودن کریزوتایل به لیست مواد کنوانسیون روتردام تصمیم‌گیری کنند، دولت هند انستیتوم ملی سلامت شغلی^۲ را مامور ساخت تا مطالعاتی در خصوص خطرات مصرف آزیست انجام دهد. ۷۴ درصد از هزینه این مطالعه توسط دپارتمان و ۲۶ درصد آن توسط صنایع آزیست پرداخت می‌شود. تردیدی نیست که نمایندگان صنایع بر روی نتایج این مطالعه تاثیر می‌گذارند و اعضاء کمیته این تحقیق ملاحظاتی را در گزارش نهایی خود لحاظ خواهند کرد. دپارتمان مواد شیمیائی علیرغم درخواستهای مکرر از ارائه متن و متدولوژی این مطالعه سرباز می‌زند و هیچ ارتباطی بین آنها و

1 - Larry Stoffman

2 - NIOH

تباهی آینده-مصرف آزیست در آسیا / ۳۳

اتحادیه‌های کارگری، فعالین سلامت شغلی، گروههای علاقمند به سلامتی جامعه و متخصصین پزشکی وجود ندارد.

بعید به نظر می‌رسد گزارش NIOH که قرار است در ماه مارس ۲۰۰۸ تهیه شود دقیق و بیانگر تاثیر مصرف کریزوتایل در جامعه هند باشد [۳۱].

